

για την

Σκληρή

γη

πατημένη από βήματα βιαστικά , βαριά χωρίς σταματημό δεν θέλω να ναι η ψυχή μου ...

Μα είναι ...

Χώμα αγκαλιασμένο με βράχια ξερά που δεν κρατούν ποτέ τους μια σταγόνα βροχής , δεν θέλω να ναι η ψυχή μου...

Μα είναι ...

Στα δύσκολά μόνο Σε θυμάμαι και έπειτα πάντα Σε ξεχνώ έξω από την πόρτα της
... [\(περισσότερα...\)](#)